

DIVADELNÍ
FLORA THEATRE FESTIVAL
OLOMOUC

17 9 2013 03

pondělí 13. května 2013

Check the tracks

V sobotu byl do tematického přehrávače Florodisků vložený trochu temnější materiál. Nějaké to vyrovnávání se se smrtí, umírání. Ke všemu nepříznivě hlásal Olomoucký deník: „U Olomouce usmrtil vlak muže na kolejích“. Nicméně stále byl důvod přijet na Floru parním ořem.

Nový tematický disk ovšem paprsek festivalového přehrávače brzy vyměnil za „živější“ témata. Jakousi neočekávanou pocitovou invazi vyvolala nedělní zpověď generace čerstvých i zavalitých třicátníků. Popsal bych to asi takto: „Je mi 27. Dokončuju jednu vysokou školu, abych se mohl přihlásit na další. Budu se stěhovat z jedné provincie do druhé, abych zjistil, že jsem součástí stejně jedné intergalakticky komické gubernie. V rámci festivalu jsem zatím napsal 15 871 znaků.“ Atd.

Co s tím teď, že? Nezbývá, než se připravit na další intenzivní vlnu pohybu v prostoru. Výrony temně erotických tenzí v pohybu tanečnic i tanečníků. Tyto dva kusy budou jistě spojením brutálu něhy a nejvyšších esencí krásy. Záznamy inscenací Komedie, které krásu tematizují z její „druhé“ strany, dávají neustále atakované citlivosti diváků odpočinout. Bude tedy více prostoru vstřebat syrovost pohybu a éterický blankyt tance.

Martin Macháček

SYMPTÓM RECYKLÁCIE

Na naše stretnutie prišiel z nedeľnej omše a mystické témy teda ešte stále držal v hlave aj po premiére jeho starnúcej chránenkyne Charlotty Öfverholm. Pri obligátnom poobednom „presse“ ohľadom otázky posmrtného života priznáva: „Líbí se mi myšlenka, že jsme byli kdysi všichni součástí hvězdy a smrt je proto jen cesta domů.“ Okrem filozofovania jemu vlastnému však priznáva, že najnovšie podľahol pestovateľskej vášni v novootvorenej Zaohrade. Patrón olomouckého súčasného tanca a dramaturg Divadelní Flory, Jan Žůrek.

Už tradične sa staráš o dramaturgickú líniu festivalu venovanú súčasnému tanču a performatívnemu umeniu. Ako to máš tento rok vymyslené?

Taneční program se v aktuálním ročníku rozkládá do dvou různých linií. I letos pokračujeme ve snaze podporovat vznik nových projektů, kterými jsou exkluzivní premiéra velkého site-specific projektu holandského souboru United-Ca představení nejnovější práce Charlotty Öfverholm.

Charlotta má premiérové predstavenia už za sebou. Ako si prijal inscenáciu Youwilldieandyou2?

Pro mě to byla strašně silná zpověď ženský, kterou navíc dobře znám. Nejvíc mně zasáhla pasáž: „Naučil jsem se otevřít svou kůži a tančit okolo těch zlomených kostí. Jediné, co chci, je svléct svou kůži a tančit okolo těch zlomených kostí. A lidé, které miluji, se na mě dívají z druhé strany.“ Prostě šílené.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 2 >>

pořadatel

OK DIVADLO
KONVIKT

hlavní partner

OLOMOUC

Olomoucký kraj

Ministerstvo
Kultury

ve spolupráci

**MINISTERSTVO
KULTURY**

hlavní mediální partner

Česká televize

>> POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

Holandský projekt *Seasoning* sľubuje pôžitok z nepretržitého sledovania odhalených tiel tanečníkov. Ako si na tom ty s nahotou na javisku? Vie ťa ešte tento nudizmus vôbec niečím prekvapiť? Predsa len, v poslednom čase je jej v tanečnom umení neúrekom...

Musím priznať, že mňa pri rýjnovom zhľednutí *Naked studies* na Konviktu prístup režiséra Maartena van der Puta opravdu prekvapil. Spolu s *United-C* dokáže v odhalovaní tiel neustále objavovať nové rozmery. Nahotu na jevišti som videl opravdu mnohokrát, ale nikdy mně nenapadlo, že by mohla takhle fungovať.

Môžeš byť trochu konkrétnejší?

Asi si umíte predstaviť, že vás někdy krásna ženská na jevišti vzrušuje, ale nestáva sa, že je to obnažený telo nejakým spôsobom ohrozený. V jiných *Naked studies* bola zase nahota divákovi miesta až nepříjemná.

Do oboch mimoriadnych produkcií sú zapojení aj miestni umelci. Kto všetko z Olomouca účinkuje v spomínaných tanečných premiérach?

Nejsou to jenom lidi ze souboru Divadla na cucky, ale taky další lidé ze spřátelených souborů, nebo lidé, kteří se chtějí pořád dál umělecky rozvíjet. Když se pak objeví taková příležitost, tak je sami oslovujeme. V inscenaci *Seasoning* kupříkladu účinkuje Jitka Košíková, která se spoluprací s holandským souborem učí novým choreo-

grafiím, architekt Petr Jakšík zase pomáhal jako výtvarník a produkční, u Charlotty dokonce tančil. Není to potom jen tak, že my pomáháme umělcům, oni zde totiž vytvářejí vzácné stopy právě v té spolupráci se zdejšími lidmi.

Pravidelným uváděním svetových premiér v rámci festivalového programu patrila Divadelní Flora medzi české výnimky. Je to stále tak?

Určitě jo. Divadelní Flora už ale dnes funguje jako značka, která přináší evropskou kvalitu. Sice se o to pokoušejí taky jiný festivaly, ale možná to spíš souvisí s požadavky různých grantových žádostí.

Zabudli sme rozobrať aj druhú líniu tanečného dramplánu.

V druhej časti tanečného programu pokračujeme po minulom roke v prezentovaní čerstvého performatívneho umenia Višegrádu.

Dnes na festivale uvidíme z tejto sekcie varšavský súbor Teatr Tańca Zawierania, ktorý je jediným poľským súborom súčasného tancu s vlastným repertoárom, tanečným domom a dokonca i festivalom. Vieš porovnať situáciu tancu v Čechách a Poľsku?

Na to, jak je Polsko hodně před námi v současném činoherním divadle a dramatu, tak tamní tanec zatím není moc v kurzu a na českou úroveň nedosahuje. To je například velký rozdíl oproti Maďarsku.

Na festivale postupne uvidíme prierez tanečných jazykov umelcov zo šiestich štátov Európy. Líšia sa v niečom výrazne inscenácie z jednotlivých krajín?

Polská inscenace, stejně jako čeští VerTeDance, jsou žánrem současného tance, zatímco Maďar Imre Vass nebo slovenská inscenace Jara Viňarského jsou spíše performativním, nebo až konceptuálním uměním. V Holandsku je právě toto konceptuální myšlení hodně rozvinuté a staví na něm například taky *United-C*. Charlotta zase využívá spíše tradičnější až kabaretní přístup. Náš program je tak průnikem mezi činohrou, tancem a performing art.

Je tento olomoucký model inspirovaný obdobným zahraničným festivalom?

Určitě ne konkrétním programovým modelem, ale samozřejmě sbíráme inspiraci taky jinde. Recyklace jako taková je pro nás ale každopádně momentálně velice symptomatická. Když jsme rekonstruovali náš prostor na Wurmovce, neměli jsme na to moc peněz, tak jsme využívali hodně materiál, který zůstal z minulosti. Hlavně scénografii z našich starých inscenací nebo výzdobu z minulých ročníků festivalu. Díky přispění místních lidí a jejich dobrovolnický práci vlastně celý tento komunitní přístup dál rozvíjíme. Ten není jenom přímo v divadle. Nedávno jsme taky otevřeli komunitní zahradu v areálu letního kina, kam si lidi můžou chodit pěstovat zeleninu, bylinky, cokoli. Stačí si jenom pronajmout kus hlíny a trávit tam čas péčí o ní.

Čo teda pre teba znamená hĺina?

Naším mottem je momentálně obnovování vztahů k půdě, což v sobě nese mnoho rovin. Od návratu ke kořenům, ke své osobní historii, taky k rozvíjení sociálních vazeb, k nějakému trvale udržitelnému přístupu k tý hlíně. Tohle se mezi lidmi stává pořád aktuálnějším tématem a my ho rozvíjíme nejenom způsobem, jakým funguje naše divadlo, ale i tím, že děláme různé workshopy, které s tou tematikou souvisí.

Máš už niečo zasadené vo svojom vreci?

Mám už nějakou majoránku, bazalku a kopr. Pak se ale taky dělím o společný záhonek s ostatními organizátory. Ještě během Flory potřebuji rychle zasadit brambory.

*Za rozhovor ďakuje
Dominika Široká*

WE DON'T NEED NO JEDE TRAKTOR

Všechno děláme jen napůl, ať to jiný vylepší. Slova mluví, mlčí činy v prapodi-vném nářečí. FUCKING GENERATION je vzpomínkově-bilanční mash-up osob-ních historek a písní generace točící se kolem třicítky. Osm aktérů, osm obrysů první třetiny osmi životů. Známe to už dlouho, máme to rádi. Samotáři jsou kul-tovní, Zoufalci se taky pěkně uchytili. A FUCKING GENERATION sjíždí stejnou vlnu generačních zpovědí, ale navíc bez patosu a sentimentu. A tím pro mě byli L. S. Věk zatím nejlepším bodem festivalu, nezatížili mi hlavu složitou metaforickou

konstrukcí, nechtěli mě vyrochnit v dojem-ných osudových zvratech a už vůbec po mně nechtěli odpovědi na krkolomné životní otázky. Pobavili mě společným té-matem. „Člověk je jen semínko, nikdo neví, kde se uchytí.“ Kdo nenajde ve svém dětství úsměvné křivdičky, neměl opravdové dětství. Každý z našich rodičů se určitě za-potil při výběru volnočasových aktivit, které nakonec zůstaly bez výsledku. (Šest let ve výtvarném kroužku a vzešla z něj jen hro-mada neforemných mističek, ze kterých se postupem času stávaly popelníky.) Kdo v pubertě neměl hezčí a u chlapců úspěšnější

kamarádku? (Markéta prostě měla prsa snad odjakživa.) Nebo chytřejšího kámoše? A kdo z vás u opíkačky buřtů z plna hrd-la nepěl dojemnou folkovku Zachraňte koně? *Na tisíc a jednu noc snad stačilo si hrát, hned shora padal dívek déšť. Jedna mě chtěla změnit, druhá si mě brát, ta třetí hodlala mi modré z nebe snést.* Šlágry ne-znají generační rozdíly, šlágry jsou věčné! Věčně pravdivé. Pavel Bobek, Michal Pro-kop, Visací Zámek, Pink Floyd - ti všichni se do představení dostali. Ti všichni do něj patří. Je zvláštní přihlížet zdánlivé terapii lidí přibližně vašeho věku, kteří jsou možná o životní krok dál, ale vy víte, že za chvíli bu-dete stát ve stejném bodě, protože kolem něj už stejně kroužíte. A ještě zvláštnější je sledovat, jak nikdo z nich neremcá a nenadává na systém. Nehrouť se nad promarněnými šancemi, nešťastnými láska-mi, propitými nocemi ani zbytečným studi-em. Je očištné přiznat si, že na něco zkrátka nemáte, ale není to licence na útrpné ro-zhovory, při kterých někomu vyhučíte díru do hlavy. „Obvykle na terapii chodí lidé, kteří chtějí něco řešit, ale já mám pocit, že mi to vlastně ani nevadí.“ Životní priority se mění, touhy zůstávají. *Začínáš spíš myslet na své děti, na to jak je uchránit. Svě vlast-ní cesty od desíti k pěti, žít jen tak, jak se dá žít.* Ať už zpívají Prokopa či Bobka, jsou nenásilní, autentičtí a skutečně zábavní. Protože všichni víme, o čem se mluví. Snad i nám naše děti prominou. Minimálně ty volnočasové aktivity. Jen ať dělají vše, čeho nám se nedostávalo! Předem je litu-jme... Ale hlavně: Zbavme se svých patosů a hymen!

Dominika Šindelková

SEASONING
United-C & Divadlo na cucky

PO 13. 5. 21:15 / ÚT 14. 5. 21:30 /
ST 15. 5. 21:15 Wurmova 7

UŽ NEMUSÍME JÍST ČÍNSKÉ POLÉVKY, ALE POŘÁD NADÁVÁME

V divadelním představení **FUCKING GENERATION** a při následném koncertu aku-punkové kapely **Žilou** se na podiu v šapitó sešla trojice herců a hudebníků Ondřej Bauer (jako ty brusle), Ondřej Müller (jako víno) a Jakub Vašíček (po tátovi). Po nikotinové pauze zasedli zpět na svá recitálová místa a vyznali se z toho, co deptá třicátníky a kde si léčí své hudební komplexy.

Koncert byl stejně zábavný a uvolněný jako vaše divadelní terapie. Jak a proč vlastně společné a veřejné vyznání na pódiu vzniklo?

Jakub Vašíček: Většina z nás, co ve *Fucking generation* hrajeme, je z jednoho ročníku DAMU. Každý má ale několik divadelních projektů a aktivit. Před šesti lety jsme s touhle koncepcí došli a baví nás doteď. Přestože je to už stará věc, stále se mění a vyvíjí.

Ondřej Bauer: V osobním životě už se nestíháme vídat, a tak nám představení slouží i jako prostředek k tomu dozvědět se, co je u koho nového. Podstatné na tom představení tedy je, že v něm spolu mluvíme.

Ondřej Müller: Jednu dobu už nám to přišlo mrtvé a nudné, ale pak jsme dlouho nehráli a neviděli se a až na podiu jsme zjistili, že se někomu rozpadly vztahy, mají nové, rodí děti...

Za šest let už by z toho měl být divadelní seriál...

OB: Základ tvoří vzpomínky z dětství, aktuální jsou jen závěry. Máme vymezených padesát minut, a to nám brání nějak individuálně „masturbovat“. Vnitřní rytmus máme srovnaný, takže to vždycky nějak klapne.

Z psychoanalytického gauče se veřejně svěřujete z dětských traumat, proher v lásce i sklonům k alkoholismu. Má pro vás představení očištnou funkci?

OB: Nevím, jak pro publikum, ale pro nás určitě jo. Máme to jako takové divadelní emo.

Z vaší generační výpovědi vyplynulo, že současní třicátníci jsou hyperaktivní chčípáci, kteří o sobě pochybují, přestože dosahují úspěchů a cílů, které si vytýčili. A rezonovalo to i v publiku, takže na tom asi něco bude. Jak by se podle vás dal shrnout a vyjádřit ten generační „pocit“?

OM: Vtip je v tom, že před lety byl člověk pankáč a nadával, jak je všechno špatně a cíle a sny jsou hrozně vzdálené. Najed-

nou se ale člověku začne všechno dařit, má úspěchy, nemusí už jíst čínské polévky, má dokonce i děti, všechno je prostě boží, ale pořád nadává. I když vlastně nemusí. Nic se prostě nemění, cíle neexistují.

Letos mi bude třicet, tak to mám podobně. Základ je ale podle mě v tom, že o sobě a o tom, co děláme, pořád pochybujeme. Jestli to má cenu, jestli je to už moc kompromis, jestli to člověk nedělá jen kvůli zaplacení složenek... To lidi o pět deset let mladší už nemají, věří si a tohle neřeší.

OM: Přesně, mám jen o pár let mladší manželku, ale cítí to úplně jinak. Má taky své představy, zkouší je naplnit, ale když to nevyjde, jde dál a vůbec to neřeší.

OB: My řešíme každý neúspěch jako katastrofu, to je pravda.

OM: Krásně to jde vidět na angličtině. Jsme přelomová generace, která po revoluci ještě neměla nové učebnice a staré měla proškrtané. Angličtinu nás učily přeucené ruštinářky a stejně, jako si nevěřily ony, si nevěříme ani my. To je u těch dvacetiletých úplně naopak.

JV: Člověk se pak v zahraničí dost stydí. Když jsme teď byli ve Slovinsku, nechali mě do televize raději mluvit přes tlumočnici,

protože nemám angličtinu na úrovni. Přijel režisér, ale má trapný handicap. To bylo hrozně ponižující.

Když jsem hledal vaši kapelu Žilou na internetu, našlo mi to i alternativní rockovou skupinu Křečový žíly z Blatné a country kapelu Zlatou žílu. To je na krásně divný festival. Jak jste se ale dali dohromady?

JV: Na DAMU jsme měli kapelu Císařovy nové šaty, do níž jsme přibrali Ondru Müllera. Ten taky dělá hudbu k většině našich inscenací...

OM: Nedomákně se toho rozhovoru daňový úřad, že ne? (třicátnický smích). Pak jsme ještě přibrali Andrého (Ondřej Bauer, hraje a zpívá i v *Kašpárku* v rohlíku a ska kapele Mimo rytmus – pozn. redakce).

OB: Jsem za to moc rád, že můžu hrát s tak talentovanými klukama. Sice máme víc koncertů než zkoušek a cvičíme vlastně jen před koncerty, ale jak říkám, je to radost být na podiu s takovými talenty.

OM: A proč jsi nám to nikdy neřekl? Dyť to je hezký. Ne ale vážně, my nejsme úplně hloupí. Víme, že je to špatný.

*Za rozhovor díky tisíc
René Vlasák*

č. 3

Válka o ZPRAVODAJSKÉ služby

Teenka MM: Zpravodaj přežije atomovou válku.

Teenka VV: Zpravodaj hlavně přežije tebe.

Teenka MM: Tak pokud ho umístíš na internet...

Teenka VV: V otázkách životnosti není jednoznačné řešení. Na papír dostaneš sotva hmatatelný úsek něčeho důležitého. Na webu vměstnáš několik životů do jediného odkazu.

Teenka MM: A co bys odkázal světu ty?

Teenka VV: Otázku: „K čemu je zpravodaj dobrý?“

Teenka MM: Na to bych se ti vykašlal a otevřel jinou stránku.

Teenka VV: Internet je postmoderní román. Můžeš ho sice libovolně rozevřít kdekoli a přečíst fragment, co dává smysl. Ale nikde nenajdeš jedinou zmínku, že by holá existence zpravodaje dávala smysl.

Teenka MM: Já myslím, že rozhodně dává. Je v něm spousta věcí – můžeš se tam dočíst třeba výsledky mého klystýru.

Teenka VV: Jako zajímavé je to dost, ale nevím, jestli bych dokázala s takovou informací poobědvat.

Teenka MM: Já s tím i snídám.

Teenka VV: S takovým vědomím – že existuje zpravodaj – bych se ani nedokázal probudit, natož jít do kuchyně a nachystat si jídlo.

Teenka MM: Ty jako, člověk si na to docela zvykne. Je to rituál. Ráno se probudíš a máš přede dveřmi zpravodaj.

Teenka VV: A tobě fakt nevadí, že ti dva pitomci, co sedí v káře naproti tvým oknům, každý den shrnují všechny pohyby, co uděláš? Ještě ti to dávají jako čerstvý tisk před vchod?

Teenka MM: To si zvykneš.

Občas jim zahraješ legrační, maňáskové divadlo.

Teenka VV: 1: „Nemáš kostým Napoleona?“

Teenka MM: 2: „Mám jeho komplex...“

Teenka VV: A není to divné, že ty máš loutku na palci a já hraju s marionetou jako vrata?

Teenka MM: Není. Oni mají dalekohled. Dohledají si, co potřebují. Už teď jsi v několika stránkách zápisu.

Teenka VV: Takže se objevím ve zpravodaji?

Teenka MM: A neřikal jsem, že budeš mít radost?

Teenka VV: No jeje.

*Martin Macháček,
Vojtěch Varyš
chytil ten správný vlak
a směje se
za oknem
na vlající břízy
ve Vídeňském lese*

Co jste četli v sedmnácti?

Čtyřlístek.

René, redaktor
Břeclavského deníku

*Znovu Stendhalův román
Červený a černý.*

Honza, intendant

Lennona a Čapka.

Martina, bývalá
šéfredaktorka

Britov 19. století.

Dominika, ze Slovenska

*Jane Austen a Emily Brontë,
měla jsem hodně roman-
tické představy o lásce.*

Iva, festivalová redakce

PO 13. 5.

KOŠIČAN 3

Divadlo Vosto5

17:00 Konvikt / Divadlo K3

Noční rozhlasový pořad určený pro osamělé, opuštěné a neúspěšné festivalové návštěvníky.

CLOSENESS

Teatr Tańca Zawirowania Warszawa

19:00 S-Cube

Ako všetci mladí ľudia aj trio tanečníkov z Teatr Tańca Zawirowania sa pokúša prísť na koreň komplikovaným partnerským vzťahom. Prečo sa predstavy o priateľovi a sebe samom vo vzťahu časom skresľujú? V inscenácii Closeness preto tvorcovia skúmajú ideály mužnosti a ženskosti, potrebu medzilidskej blízkosti ale aj izoláciu a samotu. Originálne poetické obrazy pritom vytvárajú čistými minimalistickými prostriedkami špecifickú intímnu atmosféru. Práve tou si poľské talenty Karolina Krocak, Elwira Priorun a Szymon Osinski vo svojej takmer hodinovej inscenácii získali okrem iného i priazeň festivalového publika v nemeckom Bielefelde.

(doširoka)

SEASONING

United-C Eindhoven & **Divadlo na cucky**

21:15 Wurmova 7

Site-specific projekt oživující prostory bývalé kanovnícké rezidence. Divadelně-pohybová instalace s živou hudbou ve třech jedinečných světových premiérách i derniérách zároveň.

STAND'ARTNÍ KABARET

Divadlo Vosto5

22:30 Konvikt / šapitó

Divadelně-hudební večer improvizáčních klasiků Jury, Ondara, Petara, Tominy a Kurta.

DJ Jack Cinch

23:30 Konvikt / šapitó

ÚT 14. 5.

NADVÁHA, NEDŮLEŽITÉ:

NEFOREMNOST

15:00 Wurmova 7 / Divadlo na cucky

ANIMAL INSIDE

17:00 Konvikt / Divadlo K3

SAM

19:00 S-Cube

SEASONING

21:30 Wurmova 7

STAND'ARTNÍ KABARET

22:45 Konvikt / šapitó

ST 15. 5. - ZMĚNA!

PETROLEJOVÉ LAMPY

15:00 Wurmova 7 / Divadlo na cucky

PROJEKCE ZRUŠENA!

WWW.DIVADELNIFLORA.CZ
FACEBOOK.COM/DIVADELNIFLORA

šéfredaktorka: Dominika Široká, **redakce:** Martin Macháček, Dominika Šindelková, Iva Najdónovová, Vojtěch Varyš, René Vlasák, **korektury:** René Vlasák, **foto:** Jiří Doležel, Lukáš Horký, **sazba:** Zdeněk Vévoda

tisk: Tiskárna ČD, Nerudova 1, Olomouc, tel. 972 741 204, email: tiskarna@zc.cd.cz